

Rättsfallssamlingen

Mål C-388/11

Le Crédit Lyonnais
mot
Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Réforme de l'État

(begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État (Frankrike))

”Mervärdesskatt — Sjätte direktivet 77/388/EEG — Artiklarna 17 och 19 — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Varor och tjänster som är avsedda att användas såväl för skattepliktiga transaktioner som för transaktioner som är undantagna från skatteplikt — Avdragsgill andel — Beräkning av avdragsgill andel — Filialer belägna i andra medlemsstater eller i tredjeland — Deras omsättning beaktas inte”

Sammanfattning – Domstolens dom (första avdelningen) av den 12 september 2013

1. *Harmonisering av skattelagstiftning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Avdrag för andel — Skattskyldig som har ett fast driftsställe i en annan medlemsstat — Beräkning av avdragsgill andel genom att beakta omsättningen från detta fasta driftsställe — Otillåtet*

(Rådets direktiv 77/388, artiklarna 5.7 a, 6.3, 17.5 tredje stycket och 19.1)

2. *Harmonisering av skattelagstiftning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Avdrag för andel — Skattskyldig som har ett fast driftsställe i ett tredjeland — Beräkning av avdragsgill andel genom att beakta omsättningen från detta fasta driftsställe — Otillåtet*

(Rådets direktiv 77/388, artiklarna 17.3 a och c, och 19.1)

3. *Harmonisering av skattelagstiftning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Nationell lagstiftning enligt vilken omsättningen för ett fast driftsställe i en annan medlemsstat eller i tredjeland beaktas vid beräkningen av den avdragsgilla andelen för varje gren i ett skattskyldigt företags rörelse — Otillåtet*

(Rådets direktiv 77/388, artikel 17.5 tredje stycket)

1. Artiklarna 17.2, 17.5 och 19.1 i sjätte direktivet 77/388 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter ska tolkas så, att ett företag som har sitt huvudkontor i en medlemsstat inte kan beakta omsättningen för dess i andra medlemsstater belägna filialer vid beräkningen av den avdragsgilla andel mervärdesskatt som är tillämplig på nämnda företag.

Möjligheten för en skattskyldig person att beräkna den avdragsgilla andel som är tillämplig på dess huvudkontor etablerat i en viss medlemsstat genom att beakta omsättningen från dess i andra medlemsstater belägna fasta driftsställen innebär nämligen inte alltid en garanti för att principen om

mervärdesskattens neutralitet iakttas bättre jämfört med ett system enligt vilket en skattskyldig är skyldig att i varje medlemsstat i vilken denna person kan anses ha ett fast driftsställe, i den mening som avses i sjätte direktivet, fastställa en separat avdragsgill andel.

En sådan metod för beräkningen av den avdragsgilla andelen för en skattskyldig persons huvudkontor leder följaktligen till en ökning av den andel mervärdesskatt som huvudkontoret har rätt att dra av för samtliga förvärv som den skattskyldiga personen genomfört i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget, trots att en viss andel av dessa förvärv inte har något samband med den verksamhet som fasta driftsställen utanför denna medlemsstat bedriver. Värdet på den avdragsgilla andelen blir därmed felaktigt.

En sådan metod för beräkningen av den avdragsgilla andelen kan därför motverka den ändamålsenliga verkan av artiklarna 5.7 a och 6.3 i sjätte direktivet, vilka ger medlemsstaterna ett visst utrymme för skönsmässig bedömning, genom att den förminskar effekterna av deras beslut på det skattepolitiska området.

(se punkterna 37–40 samt punkt 1 i domslutet)

2. Artiklarna 17.3 a och c samt artikel 19.1 i sjätte direktivet 77/388 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter ska tolkas så, att ett företag vars huvudkontor är beläget i en medlemsstat, inte kan beakta omsättningen från dess i tredjeland belägna filialer vid beräkningen av den avdragsgilla andel som är tillämplig på nämnda företag.

Avdragssystemet grundar sig nämligen på territorialitetsprincipen när det gäller tillämplig nationell lagstiftning och när en skattskyldig person har ett fast driftsställe i en annan stat än den i vilken huvudkontoret är beläget, ska den näringsverksamhet som bedrivs i denna andra stat vid tillämpningen av bestämmelserna i sjätte direktivet anses ha bedrivits från det fasta driftsstället i fråga.

Det går inte att med stöd av vare sig ingressen till eller bestämmelserna i sjätte direktivet slå fast att det förhållandet att en skattskyldig har ett driftsställe utanför unionen kan påverka det avdragssystem som den skattskyldiga personen omfattas av i den medlemsstat i vilken dess huvudkontor är beläget.

(se punkterna 42, 43 och 49 samt punkt 2 i domslutet)

3. Artikel 17.5 tredje stycket i sjätte direktivet 77/388 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter ska tolkas så, att den inte tillåter en medlemsstat att föreskriva regler för beräkningen av den avdragsgilla andelen för varje näringsgren i ett skattskyldigt företag, vilka innebär att företaget kan beakta omsättningen från en filial belägen i en annan medlemsstat eller i tredjeland.

Hänvisningen i artikel 17.5 tredje stycket i sjätte direktivet till ”näringsgrenar” kan nämligen inte tolkas som avseende geografiska områden. Såsom framgår av artikel 4.1 och 4.2 i sjätte direktivet avser begreppet ”verksamhet” i sjätte direktivet nämligen de olika former av verksamheter som producenter, återförsäljare och personer som tillhandahåller tjänster bedriver.

(se punkterna 53, 54 och 56 samt punkt 3 i domslutet)